

A MEGERŐSÍTETT SZÖVETSÉG

Bor Ferenc
Ságvár, 2012. 10. 29.

Köszönjük Uram, hogy együtt lehetünk a mai csodálatos napon is, és hirdethetjük a Te Igédet. Köszönjük Uram a jelenlétedet, a békességedet, a szeretetedet és a rajtunk megnyugvó kegyelmedet és mindazt, amit a Krisztusban adtál nekünk. Köszönjük Úr Jézus a bevégzett munkát, köszönjük a Szent Véraldozatot, ami igazzá tett bennünket. Hálát adunk Atyám, hogy Te Jézus Véréen keresztül tekintesz ránk, és büntelennek látsz bennünket. Hálát adunk a Szent Véraldozatért, amely által igazzá tettünk. Köszönjük az örök életünket, a teljes körű megváltást, az Ábrahámi áldásokat és minden dicsőséget Urunk, Neked adunk.

Hálát adunk a Te Igédért, amit nekünk adtál és köszönjük Uram, hogy növekedhetünk az Ige által. Mert az igazság megismerése szabadokká tesz bennünket. Köszönjük Úr Jézus, hogy Te mutatsz kiutat mindenből, minden helyzetből és minden problémából. Minden gondot, minden problémát eléd helyezünk a Jézus nevében. A gyülekezet valamennyi terhét, és problémáját rád vetjük, mert neked gondod van ezekre a dolgokra.

Köszönjük Uram, hogy te kívánságokat adsz a szívünkre, és amikor ezekért imádkozunk, te meghallgatod és betöltöd ezeket a kívánságokat. Tied minden dicsőség Uram, mennyen és földön. Az Úr Jézus Krisztus Szent nevében. Ámen!

Köszöntsd a szomszédodat szeretettel és emlékeztess arra, hogy Jézus a kiút. Hallelúja! Köszöntünk benneteket. Tegnap egy csodálatos evangelizációs alkalmon voltunk Tabon, és én úgy éreztem magam, mintha itt lennék Ságváron, s magamnak prédikálnék. Mert a téma hasonló volt, a bővülködésről volt szó.

És itt megerősítést kaptam arra, amit a múlt héten is szóltam felétek, hogy a Szent Szellem vezetése az *mindenre* kiterjedt. Bármit teszünk, még az adakozásra is. István is ezt vallja, és ezt cselekszi, hogy a Szent Szellem vezetését követi ebben is. Mert igazából nekünk az Atya akaratát kell beteljesítenünk. Ezt mondja az Ige. Úgy tudjuk az Atya akaratát *beteljesíteni*, ha *figyelünk* a Szent Szellemre. Hallelúja!

Hálát adunk Uram az ajándékokért, a gyógyulás elindult, az Úr dolgozik rajtatok, pontosabban a Szent Szellem dolgozik rajtatok. Hitben kinyúltok és elveszitek, hogy ez itt az enyém, és *most megvan* nekem. Ajánlom a szíves fegyelmetekbe az október 27-i Hagin napi kis tanításrészt. Ezt külön el is küldtem nektek, de akinek megvan otthon az *Ősz* könyve, az vegye elő, és nagyon alaposan tanulmányozza.

Ez egy *kulcs* ahhoz, hogy meg tudjuk *ragadni* a kívánt dolgot, vagy esetleg kicsúszik a kezünkől. Mert amikor az ember azt mondja, hogy „hát majd én bővülködő leszek...”, „majd egyszer lesz sok pénzem...”, „majd egyszer talán meggyógyulok, mert Isten megkönyörül rajtam...” Ez nem fog működni. *Most megvan* nekem és ezt a kijelentést nem az alapján tesszük, hogy mit látunk, hanem a *hit szerint*. Amiben hiszek.

Ne felejtsetek el *naptárt* vinni, jön a mindenszentek, sok ismerőssel találkoztok. A *Hívó* szó szórólapból ismét van itt pár darab, ebből is vihetek, és a *Mindenszentekesből* is van egy kis utánnnyomás.

Örömben vagytok. Én is a héten valamelyik reggel úgy keltem, hogy a szellemem énekelt valamilyen dalt. Egy nagy gyorsaságú és vidámságú örömdalt az Úrnak. S meg is volt az oka, majd elmondom. Valamit készít az Úr.

A *bővülködésről* szóló tanítássorozatunk következő része jön. A mai tanítás címe: A megerősített szövetség. Ajánlatos az előzőeket is meghallgatni, mert így lesz belőle egy teljes kép. Az 1Mózesben kezdjük az igeolvasást. Arról szól itt az Ige, hogy Isten *szövetséget kötött* az emberrel, konkrétan Ábráhámmal.

És ez a szövetséget azért kötötte meg, hogy *jogszerűen* beléphessen Isten a földre, és tevékenykedhessen. Ugyanis az Ádámi bukás következtében Isten *kirekesztetett* a földről. Mert Isten a föld feletti hatalmat Ádámnak adta, Ádám pedig *továbbadta* a sátánnak.

Így Isten jogszerűen *nem léphetett* közbe. Tehát valamilyen *jogszerű megoldást* kellett találnia arra, hogy ismét tudjon az embernek *segíteni*. A megoldást a szövetségkötés hozta meg.

1Mózes17,1-2 Mikor Ábrám kilencvenkilenc esztendő volt, megjelent az Úr Ábrámnak, és monda néki: Én a Mindenható Isten vagyok, El Shaddai, járv én előtted, és légy tökéletes. És megkötöm az én szövetségemet közötted és teközötted: és felette igen megsokasítlak téged. Ámen!

Itt olvassuk a *szövetségkötést* és a *megsokasítást*. A megsokasítás az mindenre igaz. Az mindenre vonatkozik. Vonatkozik az *anyagi* dolgokra is, mert most éppen erről tanulunk. Olvassuk még el a 7-es verset.

7. És megállapítom az én szövetségemet közötted és közötted, és teutánad a te magod között annak nemzedékei szerint örök szövetségül, hogy legyek tenéked Istened, és a te magodnak teutánad. Ámen!

Kire vonatkozik ez a szövetség? Hát először *Ábrahámra*, mert övele köttetett meg a szövetség, de ezzel nincs vége. Továbbá mindazokra, akik *Ábrahám magvából* származnak. Azaz *ránk* is. Dicsőség Istennek!

Azt tudjuk, hogy Ábrám *nagyon gazdag* volt. A szövetség *áldásai* azok a szövetség minden egyes *tagjára* érvényesek. És mi akkor *léptünk be* a szövetségbe, amikor *újjászülettünk*, azaz elfogadtuk Jézus Krisztust életünk Urának és Megváltójának.

Isten *minden tettét* a szövetség határozza meg, mert a megállapodásokat, a szövetségeket a mai napon is írásba foglalják, hogy kinek mi a teendője, kinek mi a feladata. És ez egy keretet szab a tevékenységnek.

Tehát Isten minden tettét ez a szövetség *határozza* meg, beleértve Jézus megszületését, az Ő kereszthalálát, a pokoljárását. Az ár kifizetését, amit helyettünk fizetett ki és a feltámadását. Csak ezeket a fő elemeket említve.

A szövetségnek a *célja* minden egyes esetben az, hogy szükség esetén a másik félnek *segítséget* tudjon nyújtani az erősebb. A szövetségben Isten minden *gondoskodása garantált*. Mai napon is használjuk azt a szót, hogy garantált. A szerződésben garantálnak valamit, garantált jutalom, garantált nyereség. Ez a szövetség *közzé* is lett téve a Könyvek Könyvében.

Az Írásokban fellelhető, és most olvastunk belőle egy pici ízelítőt. A szövetségnek a főbb *elemei*: üdvösség, a megszabadulás, gyógyulás, bővölködés, csak így nagy vonalakban. Röviden szólva: az emberiségnek a *megsegítése*, felemelése.

Zsoltár 138,2 Szent templomod felé hajolok, s magasztalom nevedet kegyelmedért és igazságodért; mert minden neveden felül felmagasztalád a Te Igédet. Hallelúja!

Amikor Istenhez imádkozunk, az Istenre gondolunk, a világegyetem *legnagyobb személyére* gondolunk. Ugye? Mert Isten a *Mindenható Isten*. De itt azt mondja az Írás, hogy az Ő *Igéjét* a saját *neve fölé magasztalta*, azaz fölemelte a saját neve fölé. Tehát az *Ige* az még *magasabb rangban* van, mint Isten neve. És ezért nekünk az Igét meg kell *becsülnünk*.

Az *Ige* az nem más, mint az Ő szövetsége. És ez a szövetség Istent *köti*. Köti arra, hogy a szövetséget *betartsa*. És ez az alkotmány, ami ebben a Könyvben található, ez egy *örökérvényű* alkotmány. Ez soha, de soha nem fog megváltozni.

Változhatnak a különböző világrendszerek, új világ fog jönni majd egyszer, de Isten *Igéje örökké* megmarad. És az az igemennyiség, az az *igei tudás*, amit mi itt a földön magunkhoz veszünk, ez fog *megmaradni* egyedül. Mert az Ige örök. A világ, a természet, az mind változik.

Isten *érvényt* szerzett a földön az Ő szövetségének. Az embernek viszont meg kell *szilárdítani* a szívét ebben a szövetségben. És az eredmény e két tényezőnek az összehangolásából születik.

Mármint Isten *érvényt* szerzett a szövetségnek, és az embernek a szívét meg kell szilárdítani ebben a szövetségben, ebben meg kell *állni*. Meg kell magát *alapozni*, hogy nekem van egy *szövetségesem*, akire mindig számíthatok. Mikor a nagyhatalmak háborúsdít játszanak, akkor ők is számítanak a szövetségesekre, mert a *szövetségesek együtt* sokkal *nagyobb erőt* képviselnek, ha a hadseregben gondolkodunk.

Ha a hívőnek a szíve nincs ráhangolódva és megalapozva a szövetséggel, és *nem támaszkodik* az ő szíve a szövetségre, akkor a számára a szövetség *semmi jót nem tud adni*. Mert nem is hisz benne.

Tehát ne felejtsetek el, hogy nekünk az *Ábrahámi szövetségen* keresztül van egy *szövetséges társunk*, és ez maga a Mindenható Isten. Mint említettem, az *újjászületéssel* kerültünk Istennel közösségbe, illetve mondhatjuk úgy is, hogy *szövetségbe*.

Efézus 2,12 Hogy ti, mondom, abban az időben Krisztus nélkül valók voltatok, Izrael közösségétől idegenek, és az ígéret szövetségeitől távolvalók, reménységetek nem volt, és Isten nélkül valók voltatok e világon.

Isten nélkül élni – *szellemi csőd*, nyomor és a tönkremenetelnek az útja. Nekünk is van egy ilyen molinós felíratunk, hogy „Isten nélkül lehet élni, de nem érdemes!” Mi kell a sikerhez? A sikerhez *ismerni* kell a szövetség *ígéreteit*, ami benne van a Bibliában.

Valaki megszámolta az ígéreteket és tudjátok mennyi van benne? 7000. Hétezer ígélet! Plusz ismerni kell azt, hogy mi erre *jogosultak* vagyunk, és *igényelhetjük* ezeket az ígéreteket. Nem csak igényelhetjük, hanem *birtokba* is vehetjük.

Isten csak úgy tud *elérni* bennünket az áldásaival, hogyha mi *ismerjük* a szövetségnek a részleteit, hogy mi az, ami *hozzám tartozik*. Ha te megveszel egy készüléket, és nem olvasod el a melléte levő irományt, akkor nem tudod, hogy egyrészt hogyan kell *használni* a készüléket, másrészt nem tudod, hogy mi a *jogod* akkor, ha a készülék nem működik megfelelően.

Tehát áraszt ki a *hitedet* az Ábrahámi *ígéreteken*. Mert Isten *elkötelezte* magát, hogy Ő az ígéletét *megtartja*. Nem rajta múlik az, hogy az ígéretek valóságba jönnek a mi életünkben, vagy sem. Ez egyedül *rajtunk* múlik.

Hogyha a világi életet nézzük, akkor a feltételeket az üzletfelek is rögzítik írásban, hogyha egymással szerződést kötnek, vagy partnerek lesznek egy üzletben. Lényeg az, hogy az üzletfelek is írásban rögzítik az ő együttműködésüknek a feltételeit, hogy mit is várhatnak el egymástól.

Így egy bérleti *szerződésben* is vannak feltételek, amit a *bérlőnek* kell teljesíteni, illetve a másik feltétel pedig a *bérbeadó* részéről áll fenn. Ne felejtsd el, hogy te *Istennel* állsz *szövetségben*, és ennek a dokumentuma elérhető. A kezetekbe van a *Szentírás* formájában.

Hogyha *nem cselekszel* az Ige alapján, akkor az gyakorlatilag annyit jelent, mintha egy hívő *nem tudja*, hogy mire tarthat igényt. Hogyha a hívő nem az Ige cselekvője, akkor gyakorlatilag ő egy *leláncolt*, megbénított helyzetben van.

Holott az *Ige szabadságot* kínál. Mert az igazságnak a *megismerése* szabadokká tesz benneteket. Ezt mondja az Ige. (Ján. 8,32) Ha *nem élsz* a szövetségnek a *jogaival*, akkor annak a vége *vereség*.

Kenneth Copeland – akiről úgy emlékszem, a múlt héten is szóltam, mint bizonyság –, újjászületése után négy évig még anyagi csődben volt. Mert először meg kellett neki ismernie, hogy mik azok a *szövetségi jogok*, amit ő használhat, *alkalmazhat*, birtokba vehet.

Ismerd meg te is, hogy a mennyei Atyánk *miről gondoskodott* nekünk. Mi az, amit szeretne *átnyújtani*. Mi az, ami *elérhető* a számunkra. És innentől kezdve a labda a mi oldalunkon van.

Nekünk kell a labdába rúgni, azaz beszólitani, bekövetelni, *birtokba venni* és használni azokat a dolgokat, amelyeket Jézus *Krisztusban kaptunk*, a megváltás műve során. Egy egyszerű eset: ha valaki valamiért nem tudja használni a bankszámláját, bankkártyáját, mert tönkrement, elveszett vagy megsérült és nem tudja leolvasni a bankautomata...

Tehát bármilyen módon nem tudja használni a bankszámláját, hiába van rajta a milliós tétel, ő ugyanolyan ágrólszakadt, mint a koldus. Mert van valamije, csak nem tudja használni, és *nem tudja birtokba* venni.

Hagin valamelyik könyvében olvasni, hogy volt egy szó szerint *koldus*, egy padlásszobában tengette az életét. Volt egy kis övtáskája, ha valamit kapott, azt belerakta. És egyszer csak egy hideg téli napon keresték, keresték, de nem találták. Fölmentek ebbe a pici kis padlásszobába, és ott volt kihűlve, meghalva találták. És jött a hivatalos eljárás, s megállapították, hogy az övtáskájában rengeteg pénz volt. Milliós nagyságrendű pénz volt. Bármilyen pénznemben nézzük, az sok. Tehát volt valamije, amit *nem használt*. Ennek következtében ő *életét veszítette*, megfagyott. Pedig lett volna miből fűtenie, sőt annyi pénze volt, hogy az első osztályú szállodába élhetett volna.

Egy másik eset. Hagin utazott autóval, ment a szolgálatba, és egy *benzinkútnál* – ha jól emlékszem –, tankolnia kellett, de alig volt pénze a pénztárcájába. Valahogy azért célhoz ért. De később felfedezte, hogy a pénztárcájának volt egy *rejtett zuga*, amiben volt egy bizonyos összeg, amit ő korábban eltett, csak *elfelejtett*, és ezért *nem tudta használni*. Látjátok, hogy mennyire fontos, hogy az ember képben legyen? Hogy a megfelelő *információ birtokába* legyen?

Mert ezeknek az embereknek volt pénzük, az egyik nem tudott róla, mert *elfelejtette*, a másik meg tudott róla, csak nem tudom milyen oknál fogva *nem használta*. És ez nem vált a javukra. Egyáltalán *nem vált a javukra*.

Egy következő eset még a múlt században történt, amikor nagyon sokan kimentek Amerikába. Volt egy egyszerű ember, aki összekuporgatta a *hajóútra* a pénzt, a jegynek az árát. Megvette a *jegyet*, továbbá vett egy doboz *kekszet* és egy kis *sajtot* az útra. És úgy gondolta, hogy amíg a hajó partot ér, ő addig azt a kekszet és a sajtot beosztja magának. Aztán ahogy sétált a hajón, látta, hogy a többi utas beül a szalonba és fogyasztja a reggelit, ebédet, vacsorát. Ő visszavonult és a kabinban falatozta a kekszet és a sajtot. Átérték a túlpartra, és kiszállás közben az egyik hajósinas megkérdezte tőle: Kedves uram, volt valami kifogása a kiszolgálással? Mert önt nem láttam, minden *étkezést kihagyott*. Erre az utas azt felelte, hogy hát sajnos nekem csak a *jegyre telt*, az étkezésre már nem. Megszólalt a hajósinas: De kedves uram, a jegy árában *az ellátás is benne* volt!

Most egy kicsit mosolygunk rajta, de sajnos ma is vannak olyan keresztények, akik idézőjelben „kekszen és sajton” élnek. Mert nem tudják, hogy mi tartozik hozzájuk. Ezt az embert, aki utazott a hajón, *minden étkezés megillette* volna. A reggeli, az ebéd és a vacsora, mindaddig, amíg túlpartot nem érnek. És birtokba is vehette volna, ha *tudta* volna az ő *jogát*. A jegy ugyanis egy *megállapodást* tartalmazott, de *nem ismerte* ennek a megállapodásnak a *feltételeit*.

Most gondolkodom, hogy milyen jegyet is mondjak. Mozijegyet, vagy dodzsem jegyet? Azon is rajta van, hogy mehetsz ennyi kört vele, vagy ennyi percet, és még lehet, hogy ráírják azt is, hogy a saját felelősségedre. A *feltételeket ráírják*. Lehet hogy röviden, lehet, hogy apró betűsen, de a feltételek valahol rögzítve vannak. Ha máshol nem, egy üzletszabályzatban, és nézze meg az ember az interneten. Mert le vannak írva a feltételek, a felhasználási feltételek.

Mert sok keresztény van, aki ma is ilyen „kekszen és sajton” él, mert *nem ismerik* a szövetséget. Nem ismerik azt a *szövetséget*, amit Isten kötött az emberrel. S ezért nem tudnak *hozzájutni* ahhoz a gazdag áldáshoz, amit Isten *elkészített*.

Bibliából ismerjük, hogy Ábrahám, Mózes, Dávid, Salamon igen *megáldott* volt, gazdag volt. És ahhoz, hogy a mai keresztények is áldottak lehessenek, megint előjön első számú tételként az *elmének a megújítása*.

Tehát úgy kell gondolkodni, hogy *én áldott* vagyok, és *gazdagok* vagyunk Krisztusban. És nem azt énekelni, hogy „sam-sem, nincs egy vasam sem”. Tehát létfontosságú az *elme megújítása* és ezen felül pedig a helyes *beszéd*.

Hiába *vallja* meg valaki a Filippi 4,19-et, vagy bármelyik ide vonatkozó Igéjét, hogy az Isten betölti a szükségemet, túlon, túlon, túlon túlcsordultan, hogyha egy fél óra múlva, meg

másnap találkozik az ismerősökkel az utcán, meg a fodrászdában, és arról beszél, hogy nekem ez *sincs*, nekem az *sem lesz*.

Mert így *tönkretette* azt, amit előtte hitben megvallott. Tehát *nem lehetünk* egészségesek, nem lehetünk gyarapodók, hogyha *magunk ellen beszélünk*. Lapozzunk az 5Mózes 8. fejezetére.

5Mózes 8,18 Hanem emlékezzél meg az Úrról, a te Istenedről, mert Ő az, aki erőt ad néked a gazdagságnak megszerzésére, hogy megerősítse az Ő szövetségét, amely felől megesküdt a te atyáidnak, miképpen e mai napon van. Ámen!

Azt a részét már vettük az Igének, hogy az Isten *erőt ad* a gazdagságnak megszerzésére. Ez nem új. Viszont amit most ki szeretnék emelni, az a következő rész, hogy Isten a *szövetséget meg akarja erősíteni* velünk. Ő nemcsak egyszerűen megkötötte, hanem meg akarja erősíteni. És nézzük meg ugyanitt a 9,5 verset.

5Mózes 9,5 Nem a te igazságodért, sem a te szívednek igaz voltáért mégy te be az ő földjük bírására; hanem az Úr, a te Istened e népeknek istentelenségéért úzi ki őket előled, hogy megerősítse az ígéretet, amely felől megesküdt az Úr a te atyáidnak: Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak. Ámen!

Itt szerepel ismét az, hogy a szövetséget, az ígéreteket Isten meg akarja *erősíteni* az ő népével. Ez egy fontos dolog. Isten *erőt ad* a gazdagságnak megszerzésére, és a szövetség megerősítése kapcsán gyakorlatilag *kézzelfoghatóvá* teszi a szövetséget oly módon, hogy *meglátszik* rajtunk az Isteni gyarapodás. Tehát *valóságba* jön.

Az *őszövetségben* olyan emberek éltek, akik *nem voltak megigazulva*, mert nem is lehettek, mivel Jézus még nem volt még a kereszten. De Isten az őszövetségben is igyekezett *betölteni* az emberrel kötött szövetséget. Amikor megjött a Mózesi törvény – így ismerjük –, mi történt ezután? Minden *törvényt megszegtek*. Nem volt olyan ember, aki meg tudta volna tartani a törvényt.

Isten *kegyelme* milyen hatalmas volt? Felállította a *papi* hivatalt, és *áldozatok* bemutatását rendelte el. Hogy a megszegett törvények következtében előálló bűnök, azok *elfedeztessenek*. Őszövetségben csak el lett fedezve, azaz a szőnyeg alá lett söpörve. Őszövetségben azt mondja...

5Mózes 29,9 Tartsátok meg azért e szövetségnek ígéit, és aszerint cselekedjete, hogy szerencsések legyetek mindenben, amit cselekedtek. Ámen!

Tehát az *őszövetségben* be kellett *tartani* a törvényt, hogy bővítködhessenek. Ezt látjuk az 5Mózes 28-ban is. *Újszövetségben* a Jakab 1,22 azt mondja, hogy az *Igének a cselekvői* legyetek, ne csak a hallgatói. Hogy jajj de jó, de finom ez az Ige, olyan, mint a lépesméz. Mert hogyha a *hit* mellé *nincsen* cselekedet, akkor az egy *halott* dolog.

Jakab 1,22 Az Igének pedig cselekvői legyetek és ne csak hallgatói, megcsalván magatokat. Ámen!

Tehát az Ige *cselekvői* legyünk, mert ez *gyümölcöző* a számunkra. Lapozzunk el a Józsué 1. fejezetre. Eppen egy vezetőváltás van itt leírva. Legalábbis a vezetőváltás pillanatában hangzanak ezek az Igék, ezek az igeversek. Józsué igen kritikus helyzetben van, és ekkor Isten *útmutatást* ad neki.

Ugyanis Józsuénak kellett Mózes *helyébe* lépni, és azért ne felejtsük el, hogy Mózessel Isten személyesen beszélt, Mózesen keresztül Isten csodákat tett, a sziklából vizet fakasztott és sorolhatnánk. Illetve Mózes *bőségben* élt. Mert egy ilyen úgymond sikeres vezető helyébe kellett lépni Józsuénak. Mit mondott Isten, hogyan *bátorította* őt?

Józsué 1,5. Meg nem áll senki előtted életednek minden idejében; amiképpen Mózessel vele voltam, teveled veled leszek; el nem hagylak téged, sem el nem maradok tőled.

6. Légy bátor és erős, mert te teszed majd e népet annak a földnek örökösévé, amely felől megesküdtem az ő atyáiknak, hogy nekik adom azt.

7. Csak légy bátor és igen erős, hogy vigyázz, és mindent ama törvény szerint cselekedjél, amelyet Mózes, az én szolgám szabott elődbe; attól se jobbra, se balra ne hajolj, hogy boldogulj mindenben, amiben jársz!

8 El ne távozzék e törvénynek könyve a te szádtól, hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal, hogy vigyázz és mindent úgy cselekedjél, amint írva van abban, mert akkor teszed gyarapodóvá a te útjaidat, és akkor leszel sikeres.

9. Avagy nem parancsoltam-é meg néked: légy bátor és erős? Ne félj, és ne rettegj, mert veled lesz az Úr, a te Istened mindenben, amiben jársz. Hallelúja!

Eleve egy nagy bátorítás ez! Nem félj, ne rettegj és Isten mindenben veled lesz! Nagy volt a tét. Ha Isten népe *csődöt* mond, akkor nem jön el Jézus. Ha viszont Isten hagyja őket *cserben*, akkor elmarad a megváltás.

Tehát nagyon fontos volt, hogy a mózesi hivatalt valaki betöltse. Olyan, aki stabil. Tehát Istennek *érvényben* kellett tartani a szövetséget, hogy *elküldhesse* a Megváltót. Ahhoz, hogy a szövetség érvényben maradjon, szüksége volt *egy engedelmes* szívű emberre, aki az Ő akaratát tölti be. És Józsúé lett ez, Józsúéra esett Isten választása.

Tehát egy történelmi pillanat volt, amikor szólt Isten Józsúéhoz. És vegyük az ötös verset, amiben azt mondja, hogy „veled leszek”. Ez a gazdagságnak és a *bőségnek a kulcsa*, mert Isten gazdag. A mennyben gazdagság van.

És ha Isten *velünk* van és megengedjük, hogy *megáldjon* bennünket, továbbá *nem szegénység tudatban* gondolkodunk, akkor Isten ezt meg tudja tenni. A siker titka maga Isten, amint *kinyilatkoztatja* magát.

Tegnap találkoztam Tabon kaposvári szentekkel is, akik szintén folyamatosan kijelentést kapnak az Igéből, az Ige mélységéből. Ahogy olvassuk az Igét, vagy hallgatjátok ezeket a gyarapodásról szóló tanításokat, én hiszem, hogy ti is *folyamatosan* kaptok *kijelentést*. Amikor ez beépül az ember szívébe, akkor az egy nagy lökést ad a számára. Világosságot hoz.

Máté 28,20-ban olvashatjuk azt az Igét, amikor Jézus azt mondja, hogy én *veletek maradok* a világ végezetéig. Ez ígéret Jézustól. Az előbb, amit Józsúénak mondott Isten, az az ószövetségbe található, de ugyanezt olvassuk az újszövetségben is.

Máté 28,20 Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és ímé, én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen!

Jajj de jó nekünk! Hallelúja! De közben Jézus felment a mennybe... Akkor most mi van? Olvassuk tovább a János 14,16-ot és megtudjuk. Milyen módon van velünk az Úr Jézus? Természetesen nem fizikai állapotában, nem fizikai síkon.

János14,16 És én kérem az Atyát, és más Vigasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké.

Jézus a Szent Szellem által van velünk a mai napon is, és a világ végezetéig, ahogy mondja. Ő elküldte a Szent Szellemét, aki benne lakozik mindazokban, akik újjászülettek, és befogadták a Szent Szellemet, megkeresztelkedtek a Szent Szellemmel és Ő *örökké velünk* marad. Az örökké azt jelenti, hogy *mindig velünk* van. A *bőség* pedig ennek a terméke, hogy Isten velünk van. Az Úr Jézus velünk van, a Szent Szellem egyenesen bennünk lakozik.

Isten kinyilvánítja magát és a *kijelentések* alapján tudunk szintről-szintre gyarapodni és bővölködni. Hogy mi a *legfontosabb*? Olvastuk a Józsúé könyvében. Az Ő *Beszédén* való *elmélkedés*. És ez segít az elme *megújításában* is. Nagyon sokat segít.

Egyrészt az *Igét* kell tennünk az *első* helyre az életünkben. Második pont pedig, hogy az *Igét* kell tekinteni a *legnagyobb hatalomnak*. Mert olvastuk a mai napon a Zsoltárokból, hogy az *Igét* Isten a saját *neve fölé* magasztalta föl.

Ha az *Igét* tesszük az *első helyre* és elismerjük az *Igének a felsőbbrendűségét*, a legeslegfelsőbb hatalmát, akkor megjön az eredmény. És az *eredmény* nem más, mint a *bővölködés*. MERT MINDEN AZ IGE ÁLTAL VAN!

A gyógyulás is, a bővölködés is az Ige által van. Az *Igének a hatóköre* az élet *minden területére* kiterjed. Gyógyulás, bővölködés, békesség, szeretet, és minden, minden, minden terület, ami csak létezik. Tanuld meg *befogadni* az *Igét*, és *elmélkedni* az *Igén*.

Tegnap tanításban is elhangzott Pesten, s a magvető példázatában már mi is olvastuk korábban, hogy ahogy az *Igét befogadja* a hívő, azonnal megjelenik a 'füstös képű', és ki akarja *lopni*. S ezért van az, hogy egy idő múlva, vagy az első alkalom után nem jönnek többet. Mert *megengedték*, hogy az ellenség az *Igét kilopja*.

Mert nem az Igére hallgattak, hanem a szomszédra, vagy a barátnőre, mert az sokkal 'jobban tudja', hogy ami itt folyik, az teljesen biblikus vagy valami hókuszpókusz. Tehát az ördög megjelenik, és ki akarja lopni.

Ahogy én visszagondolok a tizenvalahány évvel ezelőtti újjászületésemre, akkor is ott volt bizony. De nem tudom hogy hogyan, az Úr abba az irányba terelt, hogy az Ige mellett maradjak. Dicsőség neki!

Tehát az Igét szükséges *befogadni* majd azon *elmélkedni* kell, és *megtartani* szilárdan. És hogyha az *Ige szilárdan* benned van, legyen bármilyen helyzet, te *mosolyogva* tudod mondani a másoknak, hogy *van kiút*. S ezt a KIUTAT JÉZUSNAK HÍVJÁK!

Senki más nem mondja azt, hogy „én vagyok az út, az igazság és az élet”. Tehát a keleti vallásokban és más vallásokban sehol senki nem mondja azt, hogy *én* vagyok az *út*, az *igazság*, és az *élet*. Egyedül *csak Jézus* mondja. Sok helyütt azt mondják, hogy keressük az igazságot. Mi megtaláltuk! Itt van ebben a Könyvben. És maga a Jézus mondja, hogy *én* *vagyok* az igazság. Nem kell keresni. *Megtaláltuk!* Dicsőség Istennek.

Mai tanításhoz egy *bizonyosság* is kapcsolódik, és most nem magamról szeretnék beszélni, ezt szeretném hangsúlyozni. Hanem a téma, ami adódott a napokban, az a fontos. Ez a bizonyosság az eddig elhangzott tanítások több pontjára is ráilleszthető. Tehát ezt lássátok benne.

A laptopom, ami gyakorlatilag a szolgáltatnak egy fontos eszköze, gyógykezelésre szorult. Hát, vagy másfél hónapja nélkülöztem. Imádkoztam az Úrhoz, hogy ez a javítás díjmentes legyen, ne kerüljön pénzembe. S képzeljétek el, az *Úr állta a számlát!* Tegnap kaptam vissza egyébként a laptopot.

Múlt héten mi hangzott el? Hogy Isten *maximálisan támogatja* az Evangélium hirdetőket. Odaáll melléjük, és amennyire csak lehet, támogatja, mert Isten számára nagyon *fontos*, hogy az Evangélium *terjedjen*. Az az eszköz és sok más mindenféle eszköz is, amit használunk a szolgáltatban, az *szolgálati eszköz*. Az Urat szolgálja.

Fent voltunk pásztorkonferencián, kedden. A sorsát már tudtam, hogy meg van javítva, de még az összeget nem. Azt tanultuk a múlt héten, hogy Isten *embereken keresztül* tud megáldani másokat. Három pásztor odajött kedden és megáldott különböző összeggel. Én is megáldottam a vetésüket, hogy bőséges aratásuk legyen, és igazából nem fogtam fel, hogy ez most milyen célt szolgálna, hogy az Úr mit terezett ezzel.

A hét közepén már tudtam, hogy 16000.- Ft a számla. Ekkor jött egy szent és azt mondta, az van a szívéen, hogy ő is beszálljon ebbe, mert igazából őt is érinti ez, mert hasznát veszi a tanításoknak, amik a laptopon keresztül jutnak el hozzá. [Gal. 6,6 Akit pedig az Isten beszédére tanítanak, az viszonozza ezt a tanítójának: adjon neki abból, amije van. – *Egyszerű ford.*]

Hazajöttünk tegnap Tabról és elkezdtem összeadni, hogy az Úr milyen összegeket küldött, milyen összegekkel áldott meg. Mit gondoltok mennyi lett? Nem 16000.-, hanem 18000.- Ft lett, túlcserélő lett. A *szent részt* azonnal levettem belőle, s úgy döntöttem, hogy az 1800.- Ft-ot fölkerekítem 2000.- Ft-ra.

És igazából a javítás semmibe nem került nekem, mert az Úr különböző *csatornákon betöltötte* ezt a szükségemet. És még a *tizedre* is jutott. Ez nagyon érdekes dolog. Úgyhogy örvendeztem, és erőteljesen *hálát* adtam az Úrnak.

Egy másik bizonyosság: a *Biblia program*, amit én is használok a számítógépen, az egy fizetős program, az ez két évvel ezelőtt megjelent *mobil telefonra* is. Tehát arra is lehet telepíteni. A szívem kívánsága, ahogy ez megjelent, hogyha rajta lenne ez a mobilomon, s ha valakivel találkozom, akkor bárhol tudnék Igét keresni. Meg tudnám nézni, hogy mi a jelentése. Mert a mobil az mindig kéznél van. És most a 34 Zsoltár 4-et olvassuk el ehhez.

Zsoltár 37,4 Gyönyörködjél az Úrban, és Ő megadja neked szíved kívánságait.

Hallelúja! Ez az Ige így is gyönyörű, de egy tanító kijelentést vett ebből, és a következőket mondta sok évvel ezelőtt. *Isten ad kívánságokat* a mi szívünkre, mi azért *imádkozunk*, így visszafordítjuk hozzá, és mit mondott Jézus? Hogy az *Atya megadja*, hogy a mi örömünk teljes legyen. Így ébredtem valamelyik reggel, hogy az örömdicséret járt bennem, a szellemem énekelt. És egyik pásztorársam aznap délelőtt fölhívott, hogy van egy másfél éves mobiltelefonja, le akarja cserélni. És két pásztor van a szívén, hogy kit áldjon meg vele. És megkérdezte, hogy milyen idős az én mobil telefonom? Mondom, ezt is úgy örökölttem már a sógor gyerekektől. Azt felelte, hogy a másik pásztornak sokkal fiatalabb telefonja van, s amikor eljön az idő a cserére, akkor az enyém lesz. És már igen nagy örömben voltam, mert akkor mindig a zsebembe lesz a kereshető Biblia. Nem is akármilyen Biblia, hanem a *kereshető Biblia*.

Úgyhogy ezt az Igét is nyugodtan raktározzatok el, hogy Isten *adja a kívánságot*, mi az *imában* elé járulunk, hogy ezt nagyon szeretnénk, „akarunk kapni” és Ő *betölti*. S igazából miután imádkoztam ezért a dologért jó régen, el is felejtődött, el is halványult bennem. Mert ha *átadunk az Úrnak* valamit, akkor az át van adva. Akkor nem nekünk kell rajta görcsölni. Hallelúja!

Tegnap volt egy férfi Tabon. Most jött először összejövetelre és különböző problémái voltak gerinc, nyak területen. Be volt rozsdásodva magyarul. És a *kenet csodát* tett. Igaz, hogy kétszer imádkozott érte az István. A végére ez az ember odament *bizonyosságot* tenni, le tudott hajolni, kezét fel tudta emelni, a nyakát tudta forgatni. Azt is mondta, hogy *aranyba* foglalja azok nevét, akik meghívták a gyülekezetbe. Utána odament az Istvánhoz, és neki is mondott valamit, hogy nagyon szuper. A *kenet* működésbe volt és a *kenet szabadulást* hozott. És a *kenet* bármikor, amikor működésbe van, akkor *szabadulást* képes előhozni. Jézus nevében.

Talán a tegnapi tanításban volt, előljárónk kapott egy *bepillantást* a szellemi világba. S tudjátok milyen, amikor a bagós kifújja a füstöt, az orra előtt olyan, mint egy pamacs. Azt mondja, hogy jött egy ilyen füst pamacs és rászállt a térdére. Ami nem más, mint egy démon. S azonnal belenyilallt a fájdalom. De abban a pillanatban tovább is ment ez a kis pamacs, mert rajta volt a *szellemi fegyverzet*. Tehát így okoznak tüneteket és problémákat ezek a kis démonok, ezek a kis frányák, a kis szemétládák.

De ha ismerjük a *hatalmunkat*, akkor el tudjuk parancsolni. Ha az ember képben el tudja képzelni, hogy ez egy ilyen füstpamacs szerűség, akkor tud szólni hozzá. Figyeltem Istvánt, ahogy imádkozott. A *problémákhoz szólt*. Mindig a problémának szólt, hogy *távozz*. Ez egy nagyon tanulságos bepillantás.

Az Úr Jézus a *kiút* minden helyzetben és minden problémából. Köszönjük Uram a Te gondoskodásodat. Köszönjük Uram a Te erődet és békességedet. Köszönjük az áldások teljességét. Köszönjük Uram a *kenetet*, ami megtöri az ígát. Uram Tiéd minden dicsőség mennyen földön.

A *Reformáció Napja* október 31. Luther 1517-ben ezen a napon tűzte ki a wittenbergi vártemplom kapujára a 95 tételt. Ezekben a tételekben az szerepelt, amit neki a Szent Szellem *megmutatott*. Hogy az addig uralkodó egyház milyen pontokban *tért el* a Bibliától. Így jött létre egy új felekezet, a protestáns. Azóta már számtalan van.

Mert amikor egy felekezet valamilyen téren *elhagyja az igei vonalat*, akkor Isten mindig szól valakinek. És sokszor egy felekezeten belülinek, hogy meg kellene *újulni* vagy egy *másik* felekezetet alapítani, ami csak *igei alapokon* nyugszik. Mi hálát adunk Istennek, hogy olyan felekezethez tartozhatunk, ami tisztán az Igén áll.

Mindenszentek kapcsán: ez nem ok a szomorkodásra. Hallottam olyan bizonyosságot, hogy mindenszentek napján a szép emlékeken elmélkednek, és így emlékeznek vissza azokra, akik nincsenek közöttünk. Ne felejtsetek el, a Biblia azt mondja, hogy a *legboldogabb nap* a hívő számára az *átköltözés napja*, mert az Úr Jézussal *találkozhat* az illető. Tehát ennek fényében az *üdvösségre vezetések*et kell szemmel tartani.

A kívülálló, amikor hívjátok, hogy jöjjenek a gyülekezetbe, sokszor a vallásosság tartja vissza őket. Pontosabban, az attól való félelem, hogy vallásossá kell válni. Ilyen is van. Nyugtassátok meg, hogy ti sem vagytok vallásosak. *Nem kell vallásosnak lennie*, Isten ezt nem rendelte el. Isten csak annyit mondott, hogy *legyen isteni fajta hitetek*, ami az Igéből nyerhető. És ti a *bibliáórára* jártok, ahol szívesen látnak mindenkit.

Még egyszer megismétlem, hogy a szívünkbe *vetett Igét* az ördög *ki akarja lopni*. Arra készül, hogy máris kilopja. Ne engedd! Az *Igében orvosság* van, sőt mondhatom úgy is, hogy az *IGE MAGA ORVOSSÁG*, HOGYHA *BEHELYEZED A SZÍVEDBE, ÉS OTT TARTOD!* Ne engedd neki, hogy lopjon tőled!

Hogy te *bővölködő* legyél és *egészséges*, ahhoz egyedül csak neked fűződik érdeked, senki másnak. A többi az mind üzlet. Egyedül csak a te érdeked az, hogy meggyógyuljál. És ezért *állj rá az Igére*. Ahhoz, hogy az *elménket* megújítsuk, ahhoz *idő* kell. Valamikor el kell kezdeni, és haladni kell benne.

AZ IGÉVEL BÁRMI MEGSZEREZHETŐ, HOGYHA AZ IGÉT BEHELYEZED A SZÍVEDBEN, ELMÉLYEDSZ AZ IGÉBEN, ÉS KITARTASZ AZ IGE IGAZSÁGA MELLETT! A gyógyulás, az anyagiak, és minden. Mert az *Ige hozza valóságba*. Problémák természetesen mindig vannak, de Jézus azt tanította, hogy szóljunk a hegyhez. Azaz *szólj* a problémához, hatalommal. És *ne* a problémáról beszélj.

Mert amikor a keresztények a *problémáról* beszélnek, akkor tulajdonképpen az *ördög munkáját* magasztalják. És magukat beássák a futóhomokba. Tehát a problémához kell szólni, hogy takarodjon el, és ne a problémáról, hogy mi a probléma. Istent ez nem dicsőíti meg. Arról kell beszélnünk, hogy *Jézus mit tett* értünk. És minden *helyzetre* található Ige.

Amikor *újjászülettünk*, akkor onnantól kezdve a belső emberünk *tiszta*. Mégpedig az Úr Jézus Krisztus drága Szent Vére által. Isten innentől kezdve *nem ítél el* bennünket. Nem kárhoztat semmiért. A Biblia egyetlen olyan dolgot említ, amikor a Szent Szellem valakit kárhoztat: a Szent Szellem a *világot kárhoztatja*, a világban lévőket, akik nem hisznek Jézusban. Hogy felismerjék ezt és megforduljanak. A Szent Szellem *téged*, mint újjászületett keresztényt *meggyőz a megigazultságodról*. És ez igazából *téged felel*. Mert nem kárhoztat.

Róma 8,1 Nincsen azért immár semmi kárhoztatásuk azoknak... Az eredetiben itt van vége. A bibliafordításokban pedig még van egy fél mondat: **...akik Krisztus Jézusban vannak, kik nem test szerint járnak, hanem Szellem szerint.**

Ez az *eredetiben* nincs benne, ez a 4. versből került át. A fordító nem merte elhinni, ami itt áll: nincsen immár semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Jézus Krisztusban vannak. Ezért átemelte a negyedik versnek a végén. Ez e fél mondat mindkét helyen megtalálható.

Hálát adunk továbbra is az *imás* szívekért. Van, aki azért imádkozik, hogy több tizedet tudjon fizetni? Ennek a másik oldalát szeretném megvilágítani. Van, aki azért imádkozik, hogy félmillió tizedet tudjon fizetni. Tehát ha ő a 10%-ot odaadja, legyen 10milliója, hogy könnyebb lehessen számolni... Ha ő 1milliót akar fizetni, akkor neki 10millió bevétele van. Odaadja az 1 milliót a 10-ből, és neki 9millió marad! Hát nem megéri neki?

Csak a mi *hitünkön* múlik, hogy mennyit tudunk *elfogadni*. Mennyire szűk az a zsilip, amit mi szabályozunk. Ez így működik.

Hálát adunk Uram a mai napért, áldásaidért és megköszönjük a növekedést, megköszönjük a nyitott szíveket, a halló fület, a látó szemet, a szellemi éhséget és szomjúságot, a kegyelem növekedését mindannyiunk felett, a Jézus nevében. Ámen!

A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.